

Legislativní novinky k 1. 10. 2017

Ing. Jan Brantl, Brantl & Partners, s.r.o.

Opět uplynul další měsíc, léto definitivně skončilo a pomalu nastává období příprav na uzavření letošního roku. Pomalu se rozbíhá doba předauditů a blíží se období příprav každoročních inventur. Toto období je také poněkud specifické, neboť se schyluje k volbám do Poslanecké sněmovny, jejichž výsledkem bude nová politická reprezentace. Jak bude vypadat a zda přijde s další legislativní smrští, toť prozatím otázka. Nechme se překvapit. Jisté je, že se legislativa bude neustále vyvíjet tak jako doposud. Pojďme se proto podívat, co přinesl uplynulý měsíc.

COUNTRY-BY-COUNTRY REPORTING

Jak jsme vás informovali v předchozím vydání časopisu, byla dne 16. 8. 2017 Senátem schválena novela zákona č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní, která do našeho právního řádu zavádí novou povinnost pro nadnárodní skupiny podniků. Nadnárodní skupiny podniků, jejichž roční **konsolidované výnosy činí více než 750 mil. EUR**, budou povinny sestavovat a podávat zprávu podle zemí, která bude obsahovat informace relevantní pro posouzení správného rozdělení základu daně mezi jednotlivé státy.

V současné době již novela zákona nabyla účinnosti. Stalo se tak **dne 19. 9. 2017**, kdy byla vyhlášena ve Sbírce zákonů pod č. 305/2017 Sb.

Forma zprávy podle zemí

Zpráva podle zemí se podává v zemi sídla nejvyšší mateřské entity nadnárodní skupiny a má standardizovanou formu (podává se na standardizovaném formuláři), která obsahuje 3 části:

- část obsahující agregované finanční informace za skupinu jako celek rozdělené dle jednotlivých zemí a jurisdikcí,
- část obsahující informace o státech a jurisdikcích, ve kterých skupina vyvíjí svoje aktivity, včetně charakteru činnosti,
- část obsahující doplňující informace ke zprávě.

Vzor zprávy a pokyny k jejímu vyplnění jsou v České republice stanoveny vyhláškou Ministerstva financí, která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů pod číslem 306/2017 Sb. dne 19. 9. 2017.

Povinnosti pro české členské entity

1) Ohlášení

Ohlášení bude představovat nejčastější povinnost pro české společnosti, které jsou součástí nadnárodní skupiny podniků s povinností sestavovat zprávu podle zemí. Česká společnost, která je členem nadnárodní skupiny podniků, je povinna podat příslušnému správci daně ohlášení, v němž identifikuje nejvyšší mateřskou entitu skupiny, včetně její jurisdikce, která bude zprávu podle zemí za skupinu podávat. Příslušným správcem daně je v tomto případě Specializovaný finanční úřad.

Ohlášení se provádí pouze jednou. Výhradně v případě změny reportující entity je nutné tuto změnu správci daně ohlásit, a to ve lhůtě do 15 dnů, kdy změna nastala.

Upozorňujeme, že česká společnost, která je členem nadnárodní skupiny podniků splňující v současné době podmínku pro sestavování zprávy podle zemí za rok 2016, je povinna provést prvotní ohlášení ve lhůtě **počínající datem účinnosti novely zákona (19. 9. 2017), nejpozději však do 31. 10. 2017**.

2) Oznámení

Česká členská společnost nadnárodní skupiny podniků je povinna podat Specializovanému finančnímu úřadu oznámení, které obsahuje zprávu podle zemí, pokud je nejvyšší mateřskou entitou skupiny, případně má povinnost zprávu podle zemí sestavit a podat.

Toto oznámení se zprávou podle zemí se podává vždy do 12 měsíců od konce vykazovaného období nadnárodní skupiny podniků. Oznámení se zpracovanou zprávou se podává poprvé za vykazované období začínající dne **1. 1. 2016** (tj. v termínu do 31. 12. 2017).

Ohlášení i oznámení bude možné provést prostřednictvím elektronických podání pro finanční správu („EPO“) či datovou schránkou Specializovanému finančnímu úřadu.

Dle informací Finanční správy budou v nejbližší době na Daňovém portále v aplikaci EPO dostupné veškeré potřebné formuláře.

Sankce

Za porušení povinností při oznamování může být správcem daně české nejvyšší mateřské entitě či české zastupující entitě uložena pořádková pokuta do výše 1,5 mil. Kč. České společnosti, která má povinnost podat oznámení, ale není nejvyšší mateřskou či zastupující entitou, pak může správce daně uložit pořádkovou pokutu do výše 600 000 Kč.

Za nesplnění povinnosti ohlášení je správce daně oprávněn dle daňového řádu (zákon č. 280/2009 Sb.) uložit pokutu z důvodu nesplnění nepeněžitě povinnosti, a to až do výše 500 000 Kč.

AKTUÁLNÍ JUDIKATURA

Profesionální sportovci – další kauza navazující na případ Lafata

V srpnu 2017 Nejvyšší správní soud (rozsudek 9 Afs 166/2017-29) rozhodoval obdobný případ, jako byla kauza fotbalisty Davida Lafaty. Tentokrát se případ týkal profesionálního ledního hokejisty bývalého klubu HC Lev Praha.

Předmětem sporu s Finanční správou bylo to, zda činnost profesionálního hokejisty naplňuje znaky samostatnosti ve smyslu živnostenského zákona (zákon č. 455/1991 Sb.), nebo se jedná o výkon nezávislého povolání, které není živností ani podnikáním podle zvláštních právních předpisů. Rozhodnutí o této otázce pak v konečném důsledku vede k aplikaci správného výdajového paušálu.

Nejvyšší správní soud v tomto judikátu navázal na svoje rozhodnutí v kauze Lafata, přičemž zdůraznil, že se od

tohoto rozhodnutí nehodlá odchýlit. Bylo tak potvrzeno, že činnost profesionálního sportovce je živností, přičemž tedy lze uplatňovat 60% výdajový paušál.

Souvislost nedaňových nákladů s daňovými výnosy

V červenci 2017 se Nejvyšší správní soud zabýval případem vzájemné souvislosti odpisu pohledávky s přijatým pojistným plněním z pojištění pohledávek. Jedná se o významné rozhodnutí, které se týká § 24 odst. 2 písm. zc) zákona o daních z příjmů (zákon č. 586/1992 Sb.), které činí z obecně nedaňového nákladu daňový náklad, existuje-li k němu přímo související výnos.

Tento judikát je významný z pohledu výkladu pojmu „přímo související výnos“. Zatímco celé ustanovení zákona Finanční správa doposud vykládala poněkud restriktivně, judikát nově umožňuje méně konzervativní výklad.

Kauza se konkrétně týkala aplikace uvedeného ustanovení zákona na odpis pohledávky, která byla pojištěna. Daňový subjekt obdržel od pojišťovny pojistné plnění, přičemž do daňových nákladů uplatnil odpis pohledávky do výše přijatého pojistného plnění, což bylo Finanční správou rozporováno. Finanční správa v tomto případě zastávala názor, že neexistuje přímá souvislost mezi odpisem pohledávky a přijatým pojistným plněním a celý odpis by tak měl být nedaňovým nákladem. Nejvyšší správní soud však zaujal rozdílné stanovisko a potvrdil postup daňového subjektu, neboť vzájemnou souvislost lze ze související smluvní dokumentace dovodit. V této souvislosti je nezbytné zdůraznit, že dle názoru soudu se přímou souvislostí rozumí dostatečně intenzivní a nezprostředkovaná logická vazba mezi nákladem a výnosem.

Ačkoli se rozsudek týká specifické situace a vztahuje se na znění zákona o daních z příjmů do konce roku 2014, závěry z něj jsou zcela jistě aplikovatelné i na další případy.

Brantl & Partners

Hrajeme pro Vás

- Daňové poradenství
- Due diligence a mezinárodní poradenství
- Outsourcing účetních procesů
- Auditorické služby

Hra s čísly nás baví

www.brantl.cz

